

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:

42 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

In this issue we print the American and Za pol leta na mesto New York.. 2.00

Canada ..... \$3.00 Za Evropo za vse leta 4.50

za pol leta ..... 1.50 Za Evropo za pol leta 2.50

za celo leta na mesto New York.. 4.00 Za Evropo za četr leta..... 1.70

GLAS NARODA izhaja vsak dan izvzemni nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

issued every day except Sundays and Holidays.

Subscription yearly \$3.00

Advertisement on agreement.

Dopisati brez podpisna in osebnosti se ne pribubejo.

Denar naj se blagovoli pošljati po — Money Order.

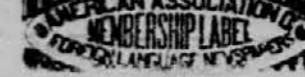
Pri spremembi kraja narodnikov prosimo, da se nam tudi prejme kvalifikacija, da hitreje najdemo naslovnika.

Dopisom in poštovanjem naredite na naslov:

"GLAS NARODA"

New York City

Telefon 4887 Cortlandt

Še enkrat Poljska.

Austrijski in nemški cesar sta torej dala Poljakom svobodo. To se pravi samo onim Poljakom, ki se nahajajo v osvojeni Rusko-Poljski.

Poljaki v Galiciji bodo baje dobili samoupravo. Poljaki v Prusiji niso in ne bodo dobili ničesar.

To je ravno tako, če bi kdo osvobodil Notranjsko iz pod avstrijskega jarma, Gorenjska in Dolenjska bi ostali pod Avstrijo.

S tem bi menda ne napravil slovenskemu narodu nikak usluge, pač pa le škodo.

Čimbalj je narod deljen, temmanj življenske sile ima v sebi.

To prav dobro vesta dunajska in berlinska gospoda.

Vzemimo, da so trije brati ter da ima eden med njimi vse močne dobre, ki morejo biti dodeljene človeku v tej solzni dolini. Ostala dva brata se bosta jezila nanj, kljub temu, da sta mu brata.

Ruska Poljska je svobodna.

Vladal ji bo kralj, katerega bosta izbrali avstrijska in nemška birokracija, in vladal ji bo takoj kot bosta dočila nemški in avstrijski cesar.

Galicija je dobila samoupravo. Ne Poljaki v Galiciji, pač pa Galicija.

Galicija je dežela, nahajoča se na severovzhodnem koncu avstro-oigrske monarhije. Na jugu jo loči od Ogrske slemen karpatkskega pogorja. Točno do karpatkskega slemena bo potem takem meja med samoupravo in med madžarskim tiranstvom.

Poljaki v Bukovini ne bodo te samouprave čisto nič deležni, Slovaki na Ogrskem bodo še zanaprej to kot so bili dozdaj.

Za Avstrijo in Nemčijo je slabo znamenje, da sta postali naenkrat tako strašno radodarni.

Avstrija in Nemčija sta že od nekdaj zelo krivčno postopali z slovenskimi narodi, ki se nahajajo v njunem okrilju. Besed, kot so prostost, neodvisnost, svoboda itd. se ni smelo izgovarjati. In kdor je bil toliko predrzen, da jih je izgovoril, je moral za par tednov ali mesecov v ječo.

V slučaju, da je javno pridigoval in govoril o svobodi, so ga prišeli med veleizdajalce in mu s hudo kaznijo zamašili usta.

V narodu je pa živilo in kipelo.

Vlada ni hotela o tem nič slišati. Za to kipnenje in hrepnenje je izvedela šele v zadnjem času.

Nemčiji in Avstriji primanjkuje vojakov.

Po postavi ne sme obleči vojnim jetnikom vojaške skupine in jih poslati zoper svojega sovražnika.

Ruska-Poljska je velika. Segla od nemške meje pa do Visele in zdrav narod živi v njej. Poljaki, živeči na Rusko-Poljskem, so sovražniki in veliki nasprotniki Rusije, ker jih je Rusija vedno zatirala in jim ni pripustila slobodnega razvoja.

Prišli so Nemci in Avstrije ter osvojili to ozemlje. Zemljo so osvojili in žijo tudi prebivalci. Prebivalcev pa niso mogli uporabiti zase, ker bi se imelo šele po vojni odločiti, če bo Ruska Poljska res pripadla Nemčiji in Avstriji.

Do konca vojne je pa še daleč. Ljudi je treba hraniti. Če že ne vsakega, pa že vsaj vsakega desetega ali dvajsetega. Ta hrana je potem takem čisto zastonj dana ljudem, kateri niti z mezinem ne ganejo v korist Nemčije.

Da se vsemu temu odmore, sta proglašili svobodno Rusko Poljsko.

S tem sta dobili v svoje kremlje vse prebivalstvo. Dozdaj sta imeli v svojih rokah zemljo, mesta, vasi itd., zdaj pa tudi prebivalstvo.

Umetno je, da je poljsko ljudstvo navdušeno.

Izpolnila se mu je namreč najsrčnejša želja, katero je gojil leta in leta v svojem srcu.

Nemška vlada je takoj po proglašitvi namiguila, da bi bilo dobro, če bi svobodna kraljevina Poljska imela svoje armado, ki se bo borila ob strani Nemčije.

Ako misli Nemčija, da bi bilo to dobro, je jasno, da se bo zgodilo.

V najkrajšem času bo imela na razpolago par stotin mož-državljanov nove kraljevine.

S temi možmi bo zavarovala svojo vzhodno mejo na pram Rusiji. Rusi ne bodo več pritiskali na Nemčijo, pač

pa na kraljevino Poljsko.

Kraljevina Poljska bo imela svojo armado in naloge armade bo, odbiti ruske napade.

Poljaki so prepričani, da se bodo borili z Rusi za ohranitev svojega kraljestva. V resnici se pa bodo borili in umirali za Nemčijo in njene interese.

Nemčija bo lahko veliko večino svojega vojaštva poslala v druge strani kjer sta potreba in nevarnost največji.

Ako Poljaki ne bodo mogli vbraniti svoje kraljevine proti Rusom, bo to njihova krivda.

Če je ne vbranijo, bodo na istem stališču kot so bili pred vojno.

Razloček bo le ta, da bo padlo par tisoč ljudi več in da bo Ruska Poljska še enkrat — to je vsedmič — pregrena...

Dopis.

Aliquippa, Pa. — Precej časa je že od takrat, ko je bil od tukaj priobčen zadnji dopis. Slovencev je tukaj več in pridno delajo. Imajo tudi lastne hiše in v kramku bo dogovorjenih še pet nadaljnih slovenskih domov na Main St., medenč od tovarn Vulcan Steel Co., kjer se precej dobro zasluži, toda s tem nočem nikogar vabiti. — Poročeval.

Resnica o Poljski.

Vsi dogodki, vse nezaslornosti, ki so se dogajale v Poljski tekom vojnih kampanij 1914 in 1915, najbrže nikdar ne bodo znane svetu.

Gotovo pa je, da je zadela poljski narod v tistem času najkratejša usoda.

Poljski narod je tekom tistih kampanij skoraj več grozodejstv, več umorov, več lakot in mrazov, kot kak drug narod tekom zadnjih dveh stoletij.

Anton Czarnecki poseben raziskovalec chicagskega lista "Daily News", je potoval po Poljski skozi celo prvo polovico leta 1916.

On je potoval, viden razmere, slišal priovedovati preprosto ljudstvo, ki se ne laže, in zbiral dejstva.

On je opisal razmere resnično v svojih zavirnih člankih, ki jih je primašel omenjeni časopis in ki so jih potem razni listi ponatisnili oziroma prinesli v prestavi kot npr. naš list.

Razmere, — kot jih je opisal Czarnecki so bile oziroma so še grozne, zgrajanja vredne. Teh grozovitosti sploh ni mogoče na papirju povečavati, kajti menda vendar so že samenasebi dovolj grozne. Tragedija je taka, da je že samenasebi dovolj grozna, in toraj ni treba, da bi se jo čitatelji vedoči.

Vprašamo avstrijske patriote, da povedo, če vendar so že samenasebi dovolj grozne. Tragedija je taka, da je že samenasebi dovolj grozna, in toraj ni treba, da bi se jo čitatelji vedoči.

Ako kdo pravi, da je tragedija Poljske krivda Anglie, Francije in Rusije, je najbolj nesramen politički in zakrivač resnice.

Hearstovo časopisje je zadnje čase prineslo na svojih editorialnih straneh velikanske članke s slikami, v katerih se čita, da je Nemčija postopala v Poljski zelo lepo in človekoljubno in da je vsa krivda na strani Rusije, Anglie itd.

Te storije, ki jih je nemško in umazano Hearstovo časopisje uporabovalo za pronemško propagando, nima nikjer drugje svojega kota kje v bližini nemškega poslanstva v Washingtonu.

"The Boston American" je v svojem članku pisal, da so Rusi v Poljski pomorili štirinajst milijonov Poljakov po naročilu carjevanega strica, nadvojvode Nikolajeviča.

Nihče bi ne mogel niti besede reči, ako bi bilo izvajanje tega smrdljivega časopisa na podlagi resnice, toda vsak je dobro prepirčan, ki si hoče pustiti kaj dopovedati, da je vse skupaj ostudna resnica. In raditev je potreba, da se nad takim časopisjem vsak človek zgraže.

Celo prebivalstvo Ruske Poljske je štelo pred vojno komaj dvanajst milijonov, in prebivalstvo Galicije in Bukovini pa osem milijonov, toraj skupaj dvajset milijonov.

V avgustu leta 1914 so Nemci okupirali Kališ v Rusko Poljski, in ga začeli. O tem Hearstovo časopisje še zine ne. Potem so okupirali Čestohovo in velik del zahodne Ruske Poljske — in uničili vse. Rusi so se umikali, ne da bi Nemčem kaj zoperstavljali.

Ozemlje, ki se ga do takrat kupirali Avstriji in Nemci in katerega niso Rusi potem nikdar več dobili v svoje roke, je bilo poselje

more, da ga je potem mogoče rabiti za trgovske svrhe."

Gledate drugih razmer v Angliji je pa rekel:

"Velika Britanija ima zdaj pet milijonov vojakov. V armadi je zdaj že veliko mož, starih preko štirideset let.

"Angleško ljudstvo ni bilo še nikdar v tačku blagostanju kot je zdaj. Nikdar niso imeli ljudje še toliko denarja kot zdaj. Biznes evete po celi Angliji. Delavec ima danes več denarja kot ga je imel nekdaj..."

POZOR, PEČLARJI!

Potrebujejo 4 drvarje in platem \$1.75 od klatfave. Gozd je v ravnini, lepo dreve, brez grmovja. Pridite takoj!

Carl Poje,
R. F. D. 1, Box 62, Russell, Pa.

Potujočim Slovencem

priporočam svoj d-bro urejeni

SALON

ter snažna prenosišča.

Prodajam dobra domača vina po zmerni ceni.

Prijetno shajališče Slovencev!

Jos. Birk,
6006 St. Clair St., Cleveland, O.

HARMONIKE

today kakršnekoli vrste izdelujem in

popravljam po najnižjih cenah, a do to trepno in manjšivo. V popravljajuško vrak pošljte, ker sem se nad 18 let takoj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravljajuško vrak pošljte, ker je vse drugo vredno.

Načrti kaj nekaj, ki je vse drugo vredno.

Ali niso opravljeni?

Delaveci so zdaj obdolžni, da so vstreli oziroma na kak drug način usmrtili onega milicijskega poročnika na ladji. Dalje so obdolžni člani I. W. W., da so bili oboroženi z mnogimi revolverji, nekateri so bili — kot pravijo oblasti — oboroženi kar s petimi.

Na drugi strani pa pravi tajnik in blagovnik I. W. W. v Seattle, Wash., da bo nasprotno obdolžni stražniki streli, da so napadli delaveci, ko se je ladja bližala lukom.

Kdo bo krv in kdo nedolžen, je lahko uganiti. Toda tako zavrnjena postava v pravica je popolnoma gotovo na strani Commercial Cluba, ki je ukazal stražnikom preprečiti dohod delavecev v mestu.

POZOR ROJAKI V ILLINOISU!

Kdo ve kaj podrobnega o rojaku ANTONU CVETAVŽARJU? Stir je okoli 25 do 20 let, rojen je v vasi Klenec št. 3, fara Vače pri Litiji, Kranjsko. Njegova v starem kraju živeča žalostna mati je zvedela, da ga je nekje v Združenih državah vkljukal.

Fant je živel v Collville (mogoče Coalville) pred dvema letoma. Minulo leto je bil pa v Du Quoin, Ill., menda na naslovu 205 South Walnut St. On je bil član nekega društva v La Salle, Ill., pri katerem je bil zavarovan za \$600. Rojan oziroma čitatelj, ki to le čita in tako kaj ve o njem, naj mi sporoči, kako je bil z njegovou nevrečno smrtno. Jaz bom potem sporočil njegovemu nešrečnemu materi. Dotičniku se že naprej najlepše zahvaljujem.

Anton Stegnar, Dalzell, Ill.

TUKAJ JE ARMADA

onih srečnikov, ki so spoznali prednost čudovite prilike za naložiti denar v posestvo Clairtona.

Vsek posamezen spodaj navedenih je kupil en lot v Clairton, Pa., kjer troši United Steel Trust petnajst milijonov za zgradbo by-product koksovih peči in drugih ugodnosti.

Če niste zdaj tako srečni, da bi lastovali lot v Clairtonu, stopite z nami takoj v stik, predno se bodo cene znatno povišale. Mi vam bomo z veseljem razkazali naše posestvo in vam dali priložnost presoditi kakšno krasno priliko nudijo Clairton loti.

WORTHINGTON DETCHON COMPANY

324 Fourth Ave.,

Pittsburgh, Pa.

Reho Andras	Antonio Cartabillatta
Aloys Arch	Isabella Carmela
Nicola Acciarri	Benimino Cerrocchi
Bietro Alisismi	Angelo Caffini
Mike Andriatis	Walter Caton
Gust Alexandrion	Thomas Steele
Desimore Alisandero	Emidio Campana
Blagajo Annsie	Joseph Choak
Pietro Arezzolo	Mike Chern
Blango Anisch	Nikola Campana
Paolo Accone	Mat Chuba
W. G. G. & F. R. Altwater	Mary Chuba
Blango Anisch	Filomono Cernelli
Petar Androjkovits	Raffaele Carino
Battista Alangna	George Chonaky
Adam Adams	Ilario Caponi
C. J. Afentis	Amedio Janueci
Geo. S. Syrokis	Rocco Catenarro
Andrew Adams, Jr.	George Chensky
Mike Aiello	Nicola Cafaro
Giuseppe Angelucci	Carl Casperson
Smelja Bajich	Susie Cavolies
Pola May Bedell	Vitaliano Capaccione
Steve Berecz	Gaitano Catone
Tom Baker	Miko Cobasek
W. F. Baier	Pietro Capozza
Kish Bertalan	Dan. A. Cozzalino
Johan Bahrik	William P. Craven
Joe Batis	Nicola Como
Joseph Beresik	Steve Cmarado
John T. Baker	Nunzioto Coliechi
John Baesa	Vincenzo Consoli
Luis Balazs	John Ciccone
Sigmund Balazs	Domenico Corroza
Mike Berdar	Jim Cingar
Mike Baron	Louis Cvelfer
Mike Gazda	George Cristodvalo n
John Baldowsky	Domenico Cirrocchi
Mary Beck	Giovanni Criechi
S. T. Brown	Peter Cisslicki
George W. Booth	George Cieslicki
N. Borozas	John Conconnars
Anthony Gilas	Enrico Ciorrocchi
Tony Bunton	Jos. Cvelbar
Wm. Boxakis	Michele Colarusso
Albert Bueci	Dionisio Contasti
Badger Bryant	Stefano Caroselli
Majk Branik	George Cormaik
Bernard Brunetti	Vincenzo Cioppa
Arthur O. Bissell	Assunta Ciarrocchi
Vineenzo Brunnetti	Mike Cindric
Eugenio Bonecci	Simione Cioppa
Frank Bregar	Louis Csabia
Anton Bosa	Charles Czifrok
August Broncker	Vincenzo Cutri
Mike Billecheck	Domenico Coviello
R. C. Billy	Joseph Crapp
George Burtz	E Cornfield
Alfred Biagno	Lewis T. Cook
Antonio Boffono	Ruggiore Devenangelo
Joseph Buza	Giovanni DiGosia
Andy Bordas	Domenico DiCesare
John Bill	Vasilie Dewas
Pane Bubny	Maria Del Gobbo
Johan Butosacz	Alfredo Forretti
Giusoppe Casoldi	A. E. Domilio
Andrelina Capriotti	Nicola Di Mascio
Jiovanni Cecconi	Doménico Demilio
Miltis Catonlis	James De Paolo
Dimontonis Lavidas	Giusippe Deritis
Emidio Campano	Paul Dominick

George Dorko
Frank Dolez
Joe Dolez
Frank Dolence
Rosa Dominick
Blagio DiMarino
Baldassare DiGiacomo
John Dimergis
Gabriel Hamagis
Mike Haze
Giuseppe Disna
John Dimergis
Mike Dorle
Carmone DiFlario
Joe Dobos
Domenico DiVinci
Anna Divienzo
Vito Doria
Salvatore Derosa
Rocco Divienzo
Angelico S. Delani
Stefano Delli Gatto
Albert Lytel
Stanley Lukos
Guerrino Lucedi
Irin Lichka
George Liska
Giuseppe Lipiano
Vincenzo Lauterio
Tomj Ludavico
Cigas Lucas
Demetrios Chahantaris
Steve Lukos
Giuseppe Lanciotti
Stanley Lucas
Archimodio Luechis
Stanley Lucas
Samuel Lynch
Edward Louresky
Andy Lipoczky
Nicola Lacerenko
Carmine Laurito
John Latsko
Mike Luknar
John Lujoive
George Latzko
Abo A. Meeno
Jihn Marinchak
Yiskonnis Misceriotis
Bali Maravich
Salvatore Meloni
Felice Ranucci
Andrew Maistros
Ginlio Marziale
Giovanno Morline
Bill Manos
Andreas Manolias
Joseph Maciejowski
Angelo Mariano
Giusseppe Marchi
Sam Marovich
Andrew Marranac
Giovanna Maise
John Markis
Steve Matota
Giuseppe Masuli
Frank Marietta
Steve Malarich
Mike Barbara
Vietor Mayefsky
Franco Marcioli
Daniel Macesolla

Astorre Manfredi
John Mrocek
Steve Minarcik
Joseph Minarcik
Andy Milavec
Savadi Miklos
Faleo Muscento
Marino Mori
George Moskal
Julius Molnar
John Roth
Mary Minardi
Francisco Mitolo
Gertaus Marsico
Joseph Miholes
Jos Buri
Alois Mlekn
Rudolf Molnar
Valentino Muccionto
Pasquale Mori
Harry Micak
Steve Mikita
Rosa Miller
Louis Molimero
Patrick Murray
Petro Moskabyenko
Paul Mica
A. C. McPeck
William McCollum
Thomas Naticchione
George Nicolandis
Leopolde Nero
Frank Nitka
Joseph Nagy
John Niznik
Andras Nagy
Pietro Narcisi
Charles Nagy
Joe Nagy
Antoni Nowicky
Steve Nitro
Alex Nagy
Anton Newecky
Vladislav Karmirski
Martin Nugent
Frank Orsine
John Ondrecjo
Nick Ozenich
Steve Ondik
Anthony Oshaben
Domenico Onesi
Frank Ostrowski
Luiggi Orani
Joe Olah
Miklos Orszagos
Anton Oceppe
Mrs. Teresa Ottino
Agata Pugia
Tony Puglia
R. W. Paul
M E. Perceval
Arazio Picone
Wasily Pador
Salvatore Paradise
Giovannina Piusino
Andrew Penman
Frencio Piererzaio
Stefan
Venzenzo Prospo
Giovannina Pinsino
Carmine Paterra
Majid Raghib

Alex Pinter
Salvatore Profeta
Pet Prokol
Alfredo Perschietti
John Pendziurater
Rudolf Patacek
Som Papas
Tom Optimioes
Falco Paterro
John Padala
John Pavsek
Vaseleas Papamonio
Meheal Fatinos
Sam Papas
Mato & Mari Perianee
Alex Pitaonlis
Valeri Pentsa
Vasilia Commac
Peter Profili
Antonio Pozza
Adam Postufka
Joseph Pilat
Jan Huntz
Andy Papp
Salvatore Pentrancoste
Ernest Parish
Filomena Peona
William Plansinis
Matteo Pierro
Alex Pitt
Carmine Pezzulo
Vincenzo Patella
John Polander
Mike Plyuchta
Domenico Pezzulo
George Podolinsky
Canio Pace
Vincenzo Pastorie
John Petrosk
Paul Pisareik
Sam Parness
Frank Durzyk
John DeBernardo
Angelo Delli Gatti
Nicola Dovidio
Alberto Dolorenzo
Albert Diotio
Agostino DeCarlucci
Giuseppe DiDomenico
Vineenzo Durando
Angelo D'Altori
Edmondo Dvitto
John DeSantis
Ruggireo Donato
Jim Degart
Chauncey C. Everhart
George Elky
Sabastina Freda
Alfonzo Furtonato
Ettel Friedman
Joseph Fencak
Caterina Ferreiri
Frank Flreno
Nick Frangonlis
Mike Federico
Joe Lenimo
Leonardo Federico
Nick Frangonlis
Tony Firovante
Antonio Ferretti
Gust Fakaros
Massimo Farneti

Joseph Frank
Paul Furkas
Joseph Fazek
Baptist Farrell
Joseph Fiori
Frank Findeis
Johan Fedorka
Joseph Fiori
Peter Filokosky
Johan Feglar
Bob Formentelli
Martin Filipek
Stevo Gionotto
Pietro Guenien
Bernardo Capriotto
Alber C. George
C. K. Gillen
Joseph Guerrieri
Frank Gogliord
Balint Gergely
Vincenzo Gigliotti
Angelo Gigliotti
Samuel Glick
Frank Golcher
Mike Galko
Domenico Greco
Philip Gallo
Andrea Groco
Vincenzo Gigolotti
Martin Gregan
Steve Gall
Luigi Giulio
Luis Gricar
Gust Gelanos
Cornadio Gigluitti
George Galanondis
Eliseo Guain
Frank Gustaitis
Illuminote Giuseppe
Angelo Garafalo
Eddie Geidrich
Starnatios Guizepakis
Michelina Gismondi
John Gilak
Steve Gidak
Andy Gergel
Albert Gewant
John Gogo
Alex Gogo
Susie Gogo
Angelo Gieondi
John Govolich
Johan Grum
Otoo Hennig F
Frank S. Hall
John Havilla
P. Hayley
Joseph Hauptiuann
Mary Hamila
Janos Haburcsak
G. H. Hornbake
Mattin Hozak
Joseph Hornyeh
George Hovanec
Andy Holub
Borbala Husocki
Julia Hrionak
Stamatis M. Honzonris
Anna Hromanik
August S. Hovander
Mike Hustack

Antonio Ingoni
Nicola Ingoni
Mattk Intihar
Martin Iglar
Joseph P. Imre
Raffael Iovino
Domenico Defelippo
George Jaseo
Adam Janonik
Geres Jenesik
Francesco Fury
George uhass
George Jasko
Steve Juhasz
Frank Urgitis
Mates Jakubison
John Jupin
Josef Jablonski
Frank Jankovich
Joe Jelowian
Johan Seneur
Fred H. Kabamys
Joe Kedy
Jos. L. Krill
George Karalim
John Kmetz
Mike Knezovich
Louis Korosck
Andy Kiyaniak
Daniel Kovacs
Frank Kochevor
Steve Kukla
Harry B. Keffer
George Koneik
Andrej Korosek
Frank Koshele
Julia Kovacs
John Kalamaras
John M. Kocadis
Julia Kovacs
Borhala Koezi
Charles Koss
Andy Krehmar
Mehail Kalamaras
John Korestan
Evangilos Kamitres
Joe Kutasi
Mrs. Julia Kranits
Gearge Karesak
Paul Kasa
Joseph Klysh
Johan Keressi
Vladislav Karmirski
Joseph Koroly
Sylvester Koguth
Matus Komacska
George Kosiczki
Joseph Kviesak
Johan Kurtanecz
Anie Kozar
Andy Kvartek
Andy & Elizabeth
Kravanja
Albin Karnienik
Steve Kanotz
Frank Krunoezky
Martin & Annie Kiktoi
Felix Krizyanowski
B Lhormer
Andy Lukacs
George Liska.

Slovensko katoliško

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETEREL, Box 96 Wilcock, Pa.
 I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 856, Rock Springs, Wyo.
 Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
 Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 537, Forest City, Pa.
 Poslovna poslovnica: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VERHOVNI KEDRAVNIK:

BL. MARTIN IVANC, 800 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODEBON:

Predsednik: IGNAC PODVASNICK, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
 I. nadzornik: JOHN TORNIČ, Box 622, Forest City, Pa.
 II. nadzornik: FRANK PAVLOVIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7118 Isler Ave., Cleveland, Ohio

POROČNI ODEBON:

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
 I. poročnik: MARTIN ŠTEFANIČ, Box 78, Franklin, Kan.
 II. poročnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., E. F. D. L., Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODEBON:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, E. F. D. No. 2 Box 11%, Bridgeport, O.
 I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopisi naj se pošljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 181 Forest City, Penn.

Društvene glasile: "GLAS NARODA".

Iz modernega sveta.

Roman. Spisal Fr. S. Finžgar.

(Nadaljevanje.)

Pri vozu mu je rekel zdravnik: "Cestitam vam! Stvar ni bila lahka. Upam, da vas čaka lepo bodočnost in da boste človeštvu s svojim talentom mnogo končili."

Po tovarni se je hitro izvedelo o bolezni kontrolorjeve hčerke. Prvi je izvedel Seme, kateremu je šel povedat Klešman in ga rotil, naj se zlaže, da sta urejevala mesečne zapiske. Kontrolor da je bil strašno jezen.

Ko je nadzornik izvedel o bolezni Gertini, se mu je zbulilo prvi trenutek resnično sožalje. Hitro se je oblačil, da gre čimprej do kontrolorjevih in izrazi iskreno sočutje. Toda, ko se je domislil, da je bil dr. Sluga celo polnec v bližini Luci, zbulila se je njegova strast in nebrzdana jeza. Vsa tragika nenadne nevarne bolezni je izginila pred njegovu umazano domišljijo. Videl je zdravnika, kako sloni ob postelji in pomaga Luei, ki ogrinja hčerko. Intendent se dotaknil doktorjevi prsti roke kontrolorke. Oba hkrati se priponeta k hčerki in razpuščeni lasje Lucije se dotaknijo sene zdravnika. In še dalje se divjale njegove misli in se razrivale, kakor volkodlak v poltenost. Ob sedlu ga je besna ljubosumnost, popolnoma neutemeljena nevoščljivost. In naj se mu posreči, da Gert hitro okreva, tedaj je on korak bliže sreu Lucijemu, on je tekme, ki ga prekosi. Slep! Aqua destillata (prečiščena voda) — to je bilo glavno zdravilo bržkone — pa njemu bo koristano, njemu ne pa deklinci! Ne, ne, proč moraš, če ne, pa pred cev moje pištole. Tako ne živim več, raje... Nadzornik je pogledal na revolver, ki je visel na postelji.

Nato se je odpravil v kontrolorjevo izkušnjo, ki bi kazal razburjenje, sočutje in globoko žalost. V predobi je srečal kontrolorja.

"Ali je res? Ah, jokal sem, veruj mi, prijatelj, jokal sem, ko sem čul o bolezni tega zlatega otroka. Iskreno sočutje!"

"Hvala lepa, Egon", mu je se gel kontrolor precej mrzlo v roko. "Upamo, da ni več nevarnosti!"

Kako mi je drago! Raje bi videl, da sam umrjem, kot to nebesko bitje!"

"Bilo je res nevarno, toda naš zdravnik, Egon, naš zdravnik ti je velenum, prvi voščak v deželi. To je potrdil svetnik — kaj ne, Lucy?"

Gospa je prisla iz sobe iskat srečo vode za obkladek.

Nadzornik je prijet za posodo, tako da se je dotaknil obeh rok kontrolorke.

"Prosim, milostna, pomagam!"

Tedaj ji je po poljubni roko.

"Saj ne znate. Dr. Sluga, da, je razume, vi ste prenoredni!"

Seme ga je razomel.
 "Prepišite dvakrat ta-le imenik! Pojdite z menoj, da vam počaem!"

Seme je potegnil izza slikanje list papirja in prav glasno govorč vedel vratarja v sobo pri vhodu.

"Toraj kako je? — Zaprite vrata!"

"Sedaj ujamemo karpa, gospod nadzornik! Poglejte listek! Žena delavca Jurija Smoleja je na težkem porodu. Zdravnika kličejo. Dvajset minut že čakan, da bi odtegnil pete, pa danes ga ni že stanovanja. Če takoj ne odide, pride drugič ponj!"

"Ali ste bili že pri njem?"

"Pri njem? Saj ne smem, dokler je doma, če hoče obvaljati najin načrt. Sieer pa vem, da ga ni v stanovanju. Dolgo je že, kar sem ga videl iti po hodniku h kontorjevem. Gerti je seveda še vedno v silni nevarnosti, zato se mora muditi toliko česa! He-he-he! Gospod nadzornik, ali v kaž verjamete na to bojezen? Majkevno glavobola — drugega nič. Ta bolezen je most do doktorja, da se pride čezenj do tistih črnih oči..."!

Klešman je razkremlil svoja široka žabja usta, stisnil trepalnice in se satansko smejal ter užival bolest, ki se je pojavila na Semenovih licih.

"Klešman, brž po dragega zdravnika v mesto! Na mojo strošek! Njega ni doma, dovolj! Ta slučaj naznamen baronu!"

"Ne bo nič! Je postrežnica doma. Ona dobro ve, kje je; če bi bil klican, ga pozove — in midya se blamirava. Počakati je treba, da gre z doma!"

"Prav! Storite, kar vam draga, tudi stroškov se ne bojte! Jaz moram iti!"

Semenu je drhtela spodnja ustica, roke so se mu tresle in odšel je kakor vihar v svoje stanovanje.

Klešman se je podrgnil po močnih stegnih in se na glas zamejal:

"Oj, ti fantiček, ljubosumni maček, obnorim te, da boš ležal na trebuhi in grizel travo, kakor kostrum."

Takrat so se oglasili trdi in odločni koraki zdravnikovi. Klešman je poskočil iz sobe, odpril vrata in se ponizno priklonil dr. Slugi, ki se še orzl ni nanj.

"Vrag te nesi, kozlobradež! Saj te knalo odnesre za vedno skozi ta vrata!" je zagordnjal Klešman.

Seme se je, prišel v sobo, zgrabil z obema rokama za glavo in nervozno trpetajoč obstal primizi. Semenja, katero je izprožil Klešman, mu je vila krop na itak razburkane možgane in v senehici pričelo kovati kakor s klavijom. Nekaj časa je tiščal dlani ob senci, potem je loputil z rokama po mihi in sedel na stol. Njegove oči so štrlele kakor blaznem v kot sobe. Nekaj je šlo preko njegovega sreca, kakor kruleča kota, v možganih ga je stiskalo, kakor bi mu zabijal zagozdo v glavo.

Prišli so trenutki, ko ni mogel zbrati ne ene misli, ko je čutil samo takso gigantsko težo nad seboj, da je žedel kot napol zadavljen in se vzlikliniti ni mogel v strašni bolesti.

Strast ljubosumnja je zgrabil vse živec in zdelo se mu je, da jih je zelo zelo srečo trga na kose.

Dvignil se je počasi in kakor kobil tavol do vode; pil je z mrzljeno dolgimi požirkami. Potem je hodil po sobi in začel premišljati.

"Most — most si toraj gradil zdravnik, most do tistih črnih oči, ki so meni prepovedala vsako bližanje. Manet! Satanet! — Ne, ne! Ne bosta uživala in se meni smejava! Ta bi bila lepa! Leto dni sem že klečal pred njo, otrokom nosil igrač, za kužko sem že — in vse to za en poljub — in še ta pravzaprav ugraden! In sedaj me pomete čez prag, kakor sunč otrok razbiti igračo. Ne boš! Povem ti, Lucy, da sem prenevarna in predraga igrač! Jokal bi močno in se tresla v krilih pred menoj! Kakor je velika moja ljubezen, tako velika in grozna bo tvoja bolečina! — Toraj on je značil! Oznerjal je otroke, zameril se vsemu osobju, pa hodil kakor velikan, ki ga je zadostil na eni strani tehnice, da odtehta vse druge. To je zate pikantno, črno-črna lisica, in zato te mikan! O, vremči ti ga na cesto, ali ti ga razmesarim na kose! Nič več mi ne poslige tiste titanske rogovile, tiste Proscenja, da bi me pretepal! Nič več! Sam mi pride pred pištolem — in potem ali — ali! Gledeš in napasti se moram ob njenih stehah — ali pa maj-hom podzemlju, da ne vidim tvojega sne-

ha iz tvojih ust, rdečih in razpaljenih od njegovih poljubov..."

Ne da bi kdjo potikal, so se vrata hipoma odprla in Klešman je ves zasopel priječal:

"Gospod Seme — hitro, lepo vas prosim, brž v pisarno — gospod baron so se pripelejali!"

Klešman je pustil vrata na stežaj odprtia in je hrepal naglo čez dvorišče ter se postavil pred vrata, kakor bi zmrznil.

Seme je v trenutku iztremlil od ljubosumnih izbruhov. V dolgi skokih je tekel proti pisarni.

Sreč mu je silno plalo, hitro je izpraveval vest, kie bi ga utegnil prijeti baron Pinkeles, ki je bil visok in brezobzire ter je ravnal z uradniki grje kot s svojim lakovjem.

Ko je stopil Seme v pisarno, je stal pred baronom, vse uradnike objektivno in mu s poniznimi pogledi poljubovalo lakovaste cevle.

"Ali ste imeli posla v tovarni?"

"Pri njem? Saj ne smem, dokler je doma, če hoče obvaljati najin načrt. Sieer pa vem, da ga ni v stanovanju. Dolgo je že, kar sem ga videl iti po hodniku h kontorjevem. Gerti je seveda še vedno v silni nevarnosti, zato se mora muditi toliko česa! He-he-he! Gospod nadzornik, ali v kaž verjamete na to bojezen? Majkevno glavobola — drugega nič. Ta bolezen je most do doktorja, da se pride čezenj do tistih črnih oči..."

"Ko je stopil Seme v pisarno, je stal pred baronom, vse uradnike objektivno in mu s poniznimi pogledi poljubovalo lakovaste cevle.

"Ali ste imeli posla v tovarni?"

"Baron je pogledal ni nadzornika, ko se mu je priklonil globočko, da bi se skoro prelomil.

"Prosim, gospod baron, da, v tovarni, v tovarni, gospod baron!"

"Kad je kako društvo namenjeno kupiti bandere, nastave, regale, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verzico, priveske, urstvne itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Upravljanje Vas je 2c. pa si boste prihrali dolarje.

Cenike, več vrst pošljemo brezplačno. Plačite pon.

Pozor čitatelji!

Nove slovenske knjige!

Naročite še danes!

V zalogi imamo:

Slovenske novele in povesti 30c.

Pegam in Lambergar 35c.

Sherlock Holmes: 15c.

V rakvi kraj bombe 15c.

Zaklad kupčevalca s sružji 15c.

Lepa bolničarka 15c.

Ena sama kaplja črnila 15c.

Grob v svetniku 15c.

Gospa s kanarskim bri-lantom 15c.

Londonški ponarejalci de-narja 15c.

Kako so vjeli Jacka raz-parača 15c.

Skrivnost mlade vdove 15c.

Plemič 15c.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.

NAZNANILIO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim rojakom v Pensyl-

vianiju naznamo, da jih bo v

kratnik obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško.

K je pooblaščen sprejemati narod-

nino za "Glas Naroda" in izdajati

zadavne potrdila. — Upati je.

da mu bodo šli rojaki v vseh om-

ribih na ruku.

Uredništvo.

Kje je MARIJA JORAS? Pred

dvema letoma je bila v Wells

House, Little Falls, N. Y. Za

njen naslov bi rada zvedela nje

prijateljica Julija Subic, zato

prosim onega, ki mu je znan

je naslov, da ga naznani An-

toniu Kolencu, Sanatorium, War-

rensburg, Ohio.

(9-11-11)

Da, triumf na tem polju je tu!

I. I. Kraszewski

UMIRAJOČI.

ZGODOVINSKI ROMAN.

(Za "Glas Naroda", priredil J. T.)

33

(Nadaljevanje).

— Toda Stela? — Kaj bo žnjo? — Dragi stric, o tem se morava posvetovati. Posvetovala sta se in slednji sklenila, da je najboljše, če se Steli vse razdene. Pozno zvečer je prišel k njima Gozdowski.

— Zdaj ne spremo zamuditi niti trenutka — je rekel. — Vse dragocenosti, zlato, srebro in slike moramo spraviti in poslati vstran. Edino na ta način nam lahko nekaj ostane za bodočnost.

— Kako bi bilo, če bi podkupili kakega zdravnika, da bi nasvezoval staremu knezu izpremembo zraka?

— Njegova bo mogoče pregoriti, da bi odšel iz Branska.

Pozno v noč so se poslovili.

Naslednji dan so je že precej zgodaj prebudili. — Ko se je obleklo, so se odprla vrata, in vstopila je kneginja Stela s šopkom v roki. — Po njenem obrazu je bil razlit angeljski mir, na ustnicah ji je bledel otročji nasmej.

— Kaj ti je, dragi brat? — ga je vprašala. — Moj Bog, kakšen si? — Ali si bolan? — Dobro, da sem prišla k tebi. — Nikogar ni takuj, nikdo ni vedel, da si bolan. — Povej, kaj ti je?

— Nič, — nič — je odvrnil Robert. — Slabo sem spal. — Zdaj je že vse dobro. — Včeraj sem se dolgo pogovarjal s stricem.

Nehote je zavzduhnil. — Stela je začučeno pogledala.

Sedla je na pružico k njegovim nogam in začela govoriti:

— Moj dragi Robert, zdi se mi, da nekaj skrivate pred menoj. — Nikar ne misli, da sem slepa. — Sem so bili dospeli tuji ljudje. — Gotovo so prišli po kakem važnem opravku. — In posvetovali ste se, dvakrat ali trikrat. — Stric general je zelo razburjen. — Sla ste poslali k striecu škofu. — Kaj se je zgodilo, moj dragi Robert? — Jaz sem pogumna. — Jaz hočem vse vedeti, jaz hočem z vami vred deliti žalost. — Govori, nikar ne skrivaj.

Robert jo je pogledal in solze so mu zablestale v očeh.

Bila je tako lepa in pred kratkim še tako mirna, tako srečna — Ali naj z eno besedo uniči vso njeni srečo? — Molčal je.

Prijela ga je za roko in ga prosila:

— Brat, dragi brat, prisrčno ljubljeni. — Povej! Govori resno! —

— Draga sestra, ali veš, kaj zahtevaš od mene? — Ali bo tvoje rame preneslo strašno breme, katerega bomo vsi deležni? — Stela do danes se ni še nič zgodilo, toda zanaprej ti ne bom prikral. — Vojne in razni drugi slučaji so izčrpali naša sredstva, tako da nam preti beda.

Stela je prebledela. — Prve besede, ki jih je izgovorila, so se glasile:

— Oče, moj ubogi oče! — Nikar mu ne povejte!

— Ne boj se! — Njemu moramo prikriti do zadnjega trenutka — Ti si hotela vedeti in zdaj veš. — Morda bomo že jutri berači.

Stela je gledala s svojimi velikimi očmi nepremično brata. — Zatem je položila roko na čelo in rekla s tresočim toda resnim ir svecanim glasom:

— Bog je dal, Bog je vzel, posvečeno bodi njegovo ime. — Revščina! — Kaj bo revščina za naju dva? — Midva sva še mlada. — Delati bova moralna, toda delo naju ne bo ponižalo. — Ali se bojuj revščine, brat?

— Ne, jaz se ne bojim.... Toda....

— Vsi ljudje delajo, zakaj bi midva ne delala za se in za svoje? — Ne, jaz se ne bojim revščine, toda oče. — Kaj bo z našimi ubo gimi starimi služabniki, z našimi prijatelji? — Oni bodo nesrečni ne pa midva.

Začela je hoditi gorindol po sobi.

— Zadelo nas je kot strela iz jasnega. — Kaj bo z Branskem. Robert? — Na vsak koticek nas veže preteklost. — Ločiti se od Branska se pravi umreti.

Zakrila je oči in zajokala.

— Stela! — je vzliknil Robert, — resnico si hotela, zdaj pa vidi, da je ne moreč prenesti. — Pomiri se. — Tako je in nič drugače. — Mi smo preslabi, da bi kaj izpremenili.

— Ne, to je samo hipno razburjenje. — Vidis, saj sem že čisto mirna. — Toda, kaj bo z generalom? — Ubogi stric trpi za vse. — In s škofom? — Ali škof že ve?

— Oba vesta in nas poskušata rešiti pred prepadom. — Stari Zurba je dal zadnji novček, od prijateljev smo dobili, kar smo mogli. — Gozdowski pravi, da so vsi viri izčrpani.

Stela je povesila glavo in se zamislila.

— Zdaj pa je razumen, zakaj je general na vsak način hotel da bi se ti poročil z Alfonzino. — Mislij je, da se bomo na ta način rešili dolgov. — In ti si se hotel žrtvovati, dasiravno je nisi ljubil. — Oh, kakšna sreča, da se nisi poročil! — Zdaj si prost in lahko delaš kar ti veleva srce.

In znova se je zajokala. — To niso bile sozle obupa, pač pa solne žalosti.

— Brat, pogum v sreč! — Midva morava voditi čoln brodolomcem. — Najine roke so mlade in močne. — Ti starci so najine relikvije, najina preteklost. — Zaradi njih morava biti močna.

Robert ni odvrnil.

— Zadnji čas te ne prestano opazujem in vem, da si se naveličal življenu. — Pogum v sreč, Robert. — Prenašaj ta kriz, ki nama ga je naložila usoda.

— Vem, draga Stela, vem — je odvrnil Robert. — Vrjem, da mi je bilo najboljše, razodeli ti, na kakem staliču se nahajamo.

Tedaj so se odprla vrata, in vstopil je general.

Pod padzudo je imel šop papirjev. — Najprej je pogledal Roberta, potem pa Stelo. — Tako je vedel, kaj se je zgodilo.

— Maj otrok, moj angelj! — Zakaj so ti povедeli?

— Jaz sem sama uganila — je dvrnila Stela. — Toliko boljše. Mogoče vam lahko še kaj pomagam. — Boste videli. — Nikar ne obupajte!

Zatem je poljubila brata in strica.

— Očetu ne smemo nječesar povedati. — Zaupajmo v Boga! — Njegova volja naj se zgodi!

Zatem je odšla. — General je zajokal.

— Zakaj mora trpeti ta angelj? — je rekel. — Ne, Bog ne more kaj takega dopustiti.

V sobi Polikarna Vincentoviča je bilo toliko rož, da je bila podobna soba evtičnjaku. — Vincentovič je vedel, da se nekaj dojava. — Prepričan je bil, da se bo nekaj zgodilo, kar ne bo posebno dobro za kneze.

Obiskoval ga je pan Burski, pater Serafin in več drugih ljudi.

— Gospod vojnih trum — je govoril pater — ne bo dovolil, da bi propadla ta ugledna družina. — Družina, ki je tako poštena in tako bogojubna!

— Čakali so boljših časov, pa je postajalo vedno slabše. — Slednji so začeli celo sami premisljevati.

Vincentovič je mrko gledal, pan Burski je hodil zamišljen semtja, pater Serafin je pa molil in jokal.

Zadnje dni se je razširila govorica, da so bila pogajanja brezuspešna, ter da upniki nočeo popustiti.

Zadnji dan pogajanje je bil pan Vincentovič neznankom odšel in se je šele proti večeru vrnil.

Vsi so planili nanj in ga začeli izpraševati:

— Kaj je? — Kaj se je zgodilo? — Ali je sploh kaj upanja?

— Moj Bog, nesreča za nesrečo. — Baje so se cel dan pogajali, računali in ugibali, toda nič in it. — Saj pravim, to so hudiči. — Denar hočejo in denar. — Ničesar drugega kot denar. — Niti četr leta nočeo počakati. — Obresti so strašno narasle. — In seveda, takih svot ni mogoče izsesati iz prsta. — Toda, nekaj, nekaj, me je nad vse potro.

— Kaj pa? — Kaj pa?

— To se ne da tako lahko pojagniti. — Povedati vam moram, da imam jaz izvrsten spomin. — Če sem videl koga samo enkrat v svojem življenu, ga pri drugem snidenju gotovo spoznam. — Spoznam ga po glasu in po nosu.

— Seveda, jaz tudi — je rekel pan Burski.

— Ne, motite se, pan. — Pri meni je drugače. — Jaz takoj spoznam vsakega človeka, če sem ga le enkrat videl.

— Koga ste pa videli? — Povejte vendar.

— Takoj vam bom povedal. — Rečem vam že vnaprej, da je zanimiva zgodba.

— Hitro, hitro — je rekel pan Serafin — jaz sem strašno radoval.

(Dalje prihodnje).

Kelih nedolžnosti.

Silvin Sardenko.

1..

Dragotina, ti nedolžno moje dete, po srebrnem glasu tvojem te vrsticu so posmete.

A čemu sem odpisal ne dan jih beli? Morebiti, da ti verzi tvojo hvalo-peli?

Pa kako bi misliti na hvalo mogli, ko jih strah in misel tesna stražita na vsakem vogli?

Glej, bojim se, da ob nekem dnevu vročem ti zvenela bi kot roža, dasi pravš: Ovesti hočem!

2.

Mnogokaj že takih roži sem poznal in za njih nedolžni raj sem trepetal.

Mnogokaj me preje ni zapustil strah, da je bila mnoga potepetana v prah.

3.

Dragotina, ti še nisi čež truje bridkih skušenj in usode, meč je tvoje še gotovo nenabrusen.

V tvojih smehih se zaupnost razdeva ljubezni, in v besedah mehkih tvojih lepa duša se razkriva.

4.

Seveda, tako bi nedolžnost otroška bila le igrača: okrogla, prozna, nezdrobljiva, ki vedno spet se k tebi vraca, naj si jo vržeš kamor drago.

Pa ni! Nedolžnost je tančica iz najmnejših miti tikanja kot v logu biserna megleca: od vetrov slednjega ugnana izjoka se kot rosa v travi.

5.

Vse novice steve do zadnjih trav so shojene, kot bille bi osmojene od žarkov sonca vročega.

Le steza ena sama drugače je obsojena, med vsemi najmnenj shojena, in to je steza v božji hrani...

6.

In pravijo, in jaz verjamem, da vsem, kadar si ena sestra, otoma nekam krepam...

Prinesli so iz raja, k nam in gosti jo same: med deco se sprejaja — Nedolžnost ji reko.

Poslušaj, Dragotina, me! Če celi vrt zeleni za vašo hišo odevete — le ti, le ti ne zveni...

NAZNANOLO.

Na nebojna pisma glede domačega sadnega žganja izjavljjam, da se kuha sedaj in da se prične razpošljati 10. decembra. Vse rojake, kateri ste poslali naročila, prosim, da počakate, če ne, se vam pa poslije denar nazaj. Žganje se ne more prej kuhati, dokler je sadje ugodno. Spirita in esence mi ne poznamo, toraj potrpljuje. Obzajujem naznaniti, da to leta ne bo slivovke niti brezkove, ker tega sadja ni bilo veliko. Rojaki, kateri ste te vrste naročili, se premislite, ali se vam pa denar vrne.

Žganje se kuha slednje vrste: Jabolčnik, tropinjevec in persimon (zadnja vrsta prvič v večjem obsegu; persimon je sadje podobno čespljam). Rabí se izključno japonski persimon: žganje persimon je finejše kot vse druge vrste sadnega žganja.

Rojak, ne zamenjaj teh žganj z onimi, kateri se prodajajo pod enakimi imeni. Po poročilu državne davkarije je to edin pristor v Mississippi Valley, kjer se žganje kuha kot pri kmetih v starem kraju. Cena galone vseh vrst je \$3.50.

Kdor želi v resnici pravo sadno žganje, ki se rabí v veliko slučajih za zdravila, naj blagovolni poslati takoj naročilo, kajti ena trentina je že sedaj prodanega. Vsakdo, ki pove, da blago ni tako kakov oglašeno, dobi denar nazaj in žganje zastonj.

Izjavljam tudi, da prevzamem kot vedno vsa naročila za najbolj vima Amerike Gasconade Co., Missouri. Cena: Claret, Concord, oba rdeča, 55¢, Elvira rmeno 65¢, Ivens črno 70¢. Sodi 50 galon pristi, manji \$1 posebej.

Vsa naročila se prevzamejo iz prijaznosti z edinim menom oglasa, da rojaki vedo, kje se dobi pravo naravno blago.

F. GRAM, (8-11-9-12) Naylor, Mo.

OPOMIN.

Vse one, ki mi kaj dolgujejo, opominjam, da mi vrnejo do 30. novembra t. l. in kdor tega ne storii, ga bom obelodanil s polnim imenom in rojstnem krajem.

Martin Mohar, Box 41, Carpenter Creek, Mont.

(Adv.)

JAVNA ZAHVALA.

Cenjeni G. J. Wahčič, 6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio. Dolžnost je moja, da se Vam javno zahvalim za Vašo čudodelno "Alpen tinkturo". Imeli sem kratke lase in so mi tudi izpadali. Poskusila sem več drugih stvari, pa vse brez uspeha; nisem mogla